

ת"פ 13681/08 - מדינת ישראל נגד בהאה רגבי, מוחמד עמאוי (עוצר) - עניינו הסטיים, אסעד קוסבה

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 13681-08-12 מדינת ישראל נ' רגבי ואח'

לפני כב' השופט מרדי כהורי
בענין: מדינת ישראל

המואשימה

נגד
1. בהאה רגבי
2. מוחמד עמאוי (עוצר) - עניינו הסטיים
הנאשמים 3. אסעד קוסבה (עוצר)

גזר דין בעניינם של נאשמים 1 ו-3

רקע:

הנאשמים 1 ו-3 הורשו, על פי הودאותיהם, שננתנו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של גניבת רכב, לפי סעיף 341ב(א) לחוק העונשין תשל"ז-1977, והחזקת מכשירי פריצה, לפי סעיף 413ז לחוק האמור.

נאשם מס' 2 הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירות הנ"ל, ובנוסף בעבירות של חבלה במכשיר ברכב וגרימת נזק לרכב. נאשם מס' 2 צירף אישום זה לת.פ. (שלום ת"א) 41768-06-12, דינו נגזר ביום 10/4/2013 ע"י כב' השופט יעל פרדסקי והוטל עליו עונש כולל לכל מעשי העבירה בהם הורשע.

על פי עובדות כתבי האישום המתוקנים, ביום 2/8/2012 גנבו הנאשמים הרכב מסווג פולו' שchnerה בחניון הסינמה סיטי בהרצליה (להלן: "הרכב").

הנאשמים נפגשו בירושלים ומשם יצאו לכיוון הרצליה ברכב מסווג מזדה (להלן: "המזדה"), שהושכר על שמו של נאשם מס' 2 במיומו של נאשם מס' 1. בדרךם עברו הנאים במספר חניכים, בהם עצרו והסתובבו. הנאשמים הגיעו לחניון הסינמה סיטי בהרצליה כאשר מזדה נהג נאשם מס' 1. נאים מס' 2 ו-3 ירדו מהמזדה, הגיעו לרכב, חיברו לו מחשב הנעה חולפי אותו הביאו עימם, התפרצו אליו והניעו אותו. הנאשם מס' 2 פירק את שמשת דלת הנהג ואת חיבור ההגה, חיבל במערכת ההתנועה והתיישב במושב הנהג. נאשם מס' 3 התישב במושב הנהג לצד הנהג.

בשלב זה הבחינו הנאשמים בבלשים של משטרת ישראל מגיעים למקום, וניסו לבסוף מהמקום. נאשם מס' 2 נהג ברכב, התנגש ברכב אחר שעמד מאחוריו וגרם נזק לרכב.

עמוד 1

באותן נסיבות החזיקו הנאשמים כל' פריצה לרכב: מפתח צינורות, 2 מברגים, 2 מחשבים לרכב, 2 זוגות כפפות וסכין יפנית.

טייעונים לעונש:

המואשימה טענת כי מתחם עונש הולם מעשה העבירה שביצעו הנאשמים 1 ו-3 נע בין 18 חודשים מאסר לבין 30 חודשים מאסר, ומבקשת להטיל עליהם עונש מאסר המצוី ברף הבינוי גבוה של המתחם ומאסר על תנאי.

בטיעונה פירטה המואשימה את חומרתה של עבירות גניבת הרכב, העולה לכדי מכתח מדינה, את השפעתה על הביטחון האישי והכלכלי, את הנזקים הכלכליים הכרוכים בה ואת עוגמת הנפש הנגרמת בעטיה.

לטענת המואשימה, הנאשמים חבו ייחדיו לביצוע העבירות תוך תכנון מוקדם, הצעידו בכל' פריצה ובמחשב להנעת רכב.

המואשימה הפנתה לעברם הפלילי של הנאים 1 ו-3: נאשם מס' 1 הורשע בבית המשפט המחוזי בירושלים בשנת 2002 בעבירה של סיכון חי אדם בגין תחבורת ונדון למאסר בפועל במשך 4 חודשים. נאשם מס' 3 הורשע בבית המשפט לנעור בחודש يول' 2013 בעבירה של סיווע לפריצה לרכב, אותה ביצעה ביום 11/8/2011.

עוד הפנתה המואשימה לتسקירי שירות המבחן, מהם עולה כי נאשם מס' 1 לוקח אחריות חלקית בלבד למעשיו, ואילו נאשם מס' 3 לא לוקח אחריות למעשיו ושלל מעורבות בעבירות.

ב"כ נאשם מס' 1 טוען כי רמת העונשה הנהוגת נמוכה בהרבה מהרף התחתון של מתחם העונשה לו טעונה המואשימה. לעניין זה הגיע הסניגור אסופת פסיקה, אשר מרביתה כולה ניתנה בביטחון משפט שלום, למעט פסק דין אחד שניתן בבית המשפט העליון, העוסק בעבירות הקשורות לרכב, אך לא בעבירה של גניבת רכב.

הסניגור הדגיש כי הרכב לא נגנב בסופו של דבר מבעליו, וטען כי לאור זאת הפגיעה בערכיהם החברתיים המוגנים הינה נמוכה.

עוד טוען ב"כ נאשם מס' 1 כי חלקו של הנאם בביצוע העבירה נמור מחלוקתם של נאים 2 ו-3, שכן הוא לא ירד מה和睦ה ולא פגע בעצמו ברכב.

הסניגור הוסיף וטען כי בוגד לאמר בתסקירות, נאשם מס' 1 לוקח אחריות מלאה על מעשיו, וכי עברו הפלילי אינם נוגע לעבירת רכוש, אלא למעשה של זריקת אבניו אותו ביצע לפני 11 שנה, בהיותו קטין.

lagishuto של ב"כ נאשם מס' 1, מתחם העונש ההולם, על פי רמת העונשה הנהוגת, נע בין מאסר מותנה לבין 9 חודשים מאסר בפועל.

הסניגור הפנה לכך שהנאשם היה עצור במשך חודשים ימים, ולאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא לתקופה של כנעה, לניסיונות האישיות של הנאם שפורטו בתסקירותו ולגלו הצעיר. לטענותו, לנוכח נסיבות אלו העונש המתאים לנאם מצוי בחלקו התחתון של מתחם העונשה, ויש להשים עליו עונש מאסר במשך 3 חודשים שירוצה בדרך של עובדות שירות.

ב"כ נאשם מס' 3 טען כי העובדה שבדרcum עצרו הנאים במספר חנויים והסתובבו בהם אינה רלבנטית, שכן לא יוכסה להם עבירה של קשירת קשר.

עוד טען הסגנור כי העובדה שהרכב לא נגנב מבעליו בסופו של דבר מצדיקה לראות את מעשייהם של הנאים כניסיונ לגניבת רכב בלבד.

לענין מתחם הענישה טען ב"כ נאשם מס' 3 כי זה נע בין 2 חודשים מאסר בדרך של עבודות שירות לבין 7 חודשים מאסר בפועל.

הסגנור ציין כי הנאשם היה עצור כמעט 8 חודשים, ולאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא בו שהה למשך כ- 8 חודשים נוספים.

הסגנור הוסיף וטען כי הנאשם נאלץ להפסיק את לימודיו ולפרנס את משפחתו עוד בהיותו ילד כבן 13, כי תסקير שירות המבחן שנערך בעניינו אינו ממזה ואין מעמיך, וכי חלקו בעבירה הקודמת בה הורשע, סיוע לגניבת רכב, היה אפסי.

ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם.

تسקירי שירות המבחן:

שירות המבחן פירט בתסקרים שערק את נסיבותיהם האישיות, המשפחתיות והכלכליות של הנאשם ואות הרקע שלהם, והמליץ להטיל עליהם עונשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי.

באשר לנאשם מס' 1 ציין שירות המבחן כי הוא בן 28, נשוי ואב לשלושה ילדים קטנים. הנאשם גדל בצל חסרוו של אביו, אשר נפטר בגיל צעיר, כאשר אמו עשתה כל שביכולתה לספק את צרכי 10 ילדים. בשל מעצר הבית שהוטל על הנאשם הצבתו לו חובות, והוא שרוי במצב כלכלי קשה.

ה הנאשםלקח אחריותו בלבד לביצוע העבירות, טען כי נצל על ידי שותפיו לעבירה ולא ידע כי מדובר במעשה גניבה.

ביחס לנאשם מס' 3 פירט שירות המבחן כי מדובר בצעיר בן 19, רווק, אשר עד למעצרו התגורר עם הוריו ועבד לפרנסתו. הנאשם לאלקח אחריות על מעשיו, טען כי חבר לשותפיו לשם בילוי במתחם הסינמה סיטי ורק כאשר נעצר הבין כי בוצעו עבירות.

דין והכרעה:

מעשה גניבת רכב פוגע בפרט ובחברה בכללותה. גונב הרכב פוגע בקנינו של בעל הרכב ובמרקמו הפרטוי, ובנוסך פוגע

כלכלית הציבור כלו. כתוצאה מעשי הגנבה נאלצים ייחידי הציבור להגדיל את הוצאותיהם על מנת להגן על עצמם מפני גנבת רכבים, ולשאת בעלותם ביטוח גבוהות יותר על מנת לצמצם את הנזק הכלכלי העולול להם כתוצאה ממנה. מובן כי הצעיר, עוגמת הנפש והטרדות המרבות הנגרמות לבעל הרכב אינם בני הגנה.

בהתיחס לעבירה הנדונה ציין בית המשפט העליון כי:

"למרבה הצעיר, תופעת גניבות הרכב טרם נухרה משורש, ומכת המדינה שאליה נדרש בית משפט זה לפני בדיק עשור (פסק הדין בע"פ 5724/95 ניתן ב-12.5.96), כמעט שהפחלה לשער מכות; היא ממשיכה לנ gross ברוכשם של רבים, ופגיעתה רעה כלכלית ואנושית. המעט שבידי בית משפט זה לעשות הוא לחזק את ידיהם של בתים המשפט הדינמיים בראשיה מחמירה של העבירות הכרוכות בכר." (עמ' 11194 אבו סבית נ' מדינת ישראל 15/5/2006)

לצורך קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצעו הנאים יש להביא בחשבון כי עובדות כתוב האישום מלמדות על תכנון שקדם לביצוע העבירה. העובדה שהנאומים החזיקו ברשותם כל' פריצה מתוחכמים, הכוללים בין היתר 2 מחשבי רכב, אשר בעזרתו של אחד מהם עלה בידיים להתנייע את הרכב, מלמדת כי מעשייהם הקודמים: שכירת המזדהה, התנוועה בו והעצירה בחינויים, היו פעולות מוקדמות שננקטו על ידם לצורך ביצוע המעשה העברייני או במסגרתו.

אמנם, הנזק שנגרם בפועל מעשייהם של הנאים נמור מהנזק שהוא צפוי להיגרם מביצוע העבירה. ברם, אין להתעלם מכך שמדובר בתוכאה אקראית, שכן רק הגעתם של השוטרים למקום מנעה מהנאומים להסתלק מהמקום כאשר הרכב ברשותם ובכך לשלול אותו שלילת קבוע מבועליו.

עוד יש להביא בחשבון כי ביחס לנאים מס' 2, אשר חלקו היחסי ביצוע העבירה גדול יותר, וככל עבירות נוספות, נקבע בגזר הדין הנ"ל שניתן נגדו, כי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע נע בין 12 חודשים מאסר בפועל לבין 24 חודשים מאסר בפועל.

לאור האמור, בהתחשב בחלוקת היחסי של כל אחד מהנאומים ובנסיבות העיטה הנהוגה (ראו: ע"פ 4409/13 עבד אלכרים נ' מדינת ישראל 18/11/2013, רע"פ 8817/12 אבו גנאם נ' מדינת ישראל 17/12/2012, עפ"ג (מרכז) 3429-05-12 עובדיה נ' מדינת ישראל 27/1/2013, ת"פ (שלום י-ם) 10959-03-12 מדינת ישראל נ' יהודה 35999-10-12 מדינת ישראל נ' שנאיתא 29/4/2013), נראה לי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאים מס' 1 נع בין 8 חודשים מאסר לבין 20 חודשים מאסר בפועל, וכי מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאים מס' 3 נע בין 10 חודשים מאסר לבין 24 חודשים מאסר בפועל.

לצורך קביעת העונש המתאים לנאים יש להביא בחשבון, לטובתם, את נסיבותיהם האישיות, כמפורט בתסקירם שירות המבחן ואת הפגיעה הצפואה בהם ובמשחתו של הנאשם מס' 1, מطبع הדברים, כתוצאה מהרשעתם ומהעונש שוטל עליהם. והודאותיהם של הנאים יעדמו גם הם לימיןם כשיעור לקולא, אף כי אין להטעלם מכך שנאים מס' 1 לائحם אחראיות חלקית בלבד על מעשיהם, ונאים מס' 3 לא נטל כל אחראיות. כמו כן יש להביא בחשבון את מעצר הבית הממושך בו שבו הנאים, כאשר ברגעו לנאים מס' 1 מדובר בתקופה ארוכה ממושכת בהרבה. לטובתו של הנאשם מס' 3 ישקל גם גילו הצעיר מאוד, והיותו "בגיר צער" בעת ביצוע העבירה.

לחובתו של הנאשם מס' 1 יבוא בחשבון עבירות הפלילי, אם כי לעבר זה השפעה מוגבלת בלבד לנוכח השנים הארוכות שהלפו מאז הרשעתו והיותו קצר ברגע ביצוע העבירה.

לחובתו של הנאשם מס' 3 עומדת העובדה שהוא הורשע בעבירה של סיוע לרצח לרכיב שבוצעה השנה קודמת למועד מעשה העבירה הנוכחי בו הורשע.

בהתיחס מכלול השיקולים האמורים אני סבור כי עונש המאסר בפועל המתאים לנאים מצוי בחלקו התיכון של מתחם הענישה, בסמוך לرف התיכון שלו.

אני דין אפוא את הנאים לעונשים הבאים:

נאשם מס' 1:

1. מאסר בפועל במשך 9 חודשים, בקיוזומיי מעצרו (ימים 2/8/2012 עד ליום 7/10/2012). הנאשםerti נושא לרצוי מאסרו בבית המעצר בmgrush הרושים בירושלים ביום 2/2/2014 עד לשעה 00:00.

2. מאסר למשך 6 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, אם יעבור עבירה של גניבת הרכב.

3. מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים אם יעבור עבירות של גניבה מרכב, החזקת מכשירי פגיעה ופריצה לרכיב.

נאשם מס' 2:

1. מאסר בפועל למשך 11 חודשים, בקיוזומיי מעצרו (ימים 2/8/2012 עד ליום 21/3/2013). הנאשםerti נושא לרצוי מאסרו בבית המעצר בmgrush הרושים בירושלים ביום 2/2/2014 עד לשעה 00:00.

- .2 מאסר למשך 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים, אם יעבור עבירה של גניבת רכב.
- .3 מאסר למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים אם יעבור עבירות של גניבה מركב, החזקת מכשירי פריצה ופריצה לרכב.

זכות ערעור לבית המשפט המחווזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' שבט תשע"ד, 09 ינואר 2014.